

ятъ приятель дебѣли котуракъ, който при-
лича повече на прасе, нежели на котка.
Опашката на котуракътъ е отрѣзана на
свѣти Харалампия; а за удостовѣрение
на това, свидѣтельствува самата опашка,
която е обивита въ една хартийка, а на
тая хартийка е написано: „На свѣти Ха-
ралампия, презъ деньтъ, въ 1841 година,
азъ отрѣзахъ опашката на моятъ коту-
ракъ и нарѣкохъ ему име Бундукъ. Азъ
Хаджи Генчо милостию Божию учитель въ
Коприщица.“ Котуракътъ си Хаджи Ген-
чо много обича, защото тоя котуракъ, ка-
кто са види изъ много исторически факти,
е билъ единственното сжщество, което са е
ползувало отъ Хаджи Генчовата любовъ и
косто е можало да са нарѣче неговъ друга-
ринъ. Но тука са появява единъ фило-
софически въпросъ. Когато Хаджи Генчо
е обичалъ своятъ котуракъ, то защо му
е отрѣзалъ опашката? Нема той не знае,
че сѣко едно рѣзание причинява болѣсть и